

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **S. B., Ph.D.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2026, č. j. 12 A 16/2026-17,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým tento soud pro nezaplacení soudního poplatku zastavil řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v kontaktování stěžovatelova praktického lékaře a psychiatra žalovaným s „instrukcemi“, které následně vedly k odmítnutí vyšetření stěžovatele a nevydání lékařského posudku.

[2] Dne 4. 5. 2026 doručil stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu podání z téhož dne, jímž výslovně bere zpět kasační stížnost podanou v této věci.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel (žalobce) disponovat řízením nebo jeho předmětem, a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl; srov. § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání ze dne 4. 5. 2026 za to, že se stěžovatel rozhodl vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné

pochybnosti, a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.

[4] Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[5] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu jeho nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce (žalovaný) nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné přisuzovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud proto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 7. května 2026

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu